

Michel Houellebecq: 'Het was heel dom dat contract te tekenen'

NRC · 6 min

March 27, 2023

[Origineel bekijken](#)

„Als ik dinsdag verlies, zal ik doorprocederen, zo lang als de rechtbank dat toelaat. En dan... als ik verlies, dan verlies ik.”

Daags voor de uitspraak in de zaak van Michel Houellebecq tegen kunstcollectief KIRAC, wil de schrijver zijn verhaal doen. Terwijl de ophef om de 'Houellebecq-porno' wereldwijd rondwervelde, bleef hij lang relatief stil. Hij wilde niet de indruk wekken dat hij de rechtsgang probeerde te beïnvloeden, zegt hij. „Maar ik gehoorzaam niet meer.”

Er zijn veel theorieën over Houellebecqs beweegredenen om op camera seks te hebben met meerdere vrouwen. In de media werd gespeculeerd dat dit het logische eindpunt is van zijn strategische spel met de provocatie van maatschappelijke normen. Maar als je naar hem luistert, is er niks strategisch aan. Hij was onvoorzichtig, naïef, en beweert te zijn misleid.

Lees ook: **Houellebecq daagt KIRAC voor de rechter om seksfilm**

Aan de telefoon wekt hij de indruk aangedaan te zijn. Hij spreekt ernstig en traag, wil graag goed begrepen worden. Zijn verhaal begint met een diepe zucht. „Ik werd uitgenodigd door KIRAC om een lintje te knippen en een tentoonstelling te openen in Amsterdam. Dat accepteerde ik. Het leek mij interessant. Enkele weken later mailde Stefan Ruitenbeek [oprichter KIRAC, red.] dat hij en porno-actrice Jini Jane in Parijs waren om gangbangs te filmen voor Jini's OnlyFans-account. We zouden uit eten gaan, maar ik was depressief, dus ik kwam niet. Mijn vrouw ging wel.”

Volgens beeldmateriaal dat bij de rechtbank is ingediend als bewijs, stelde Houellebecqs vrouw Lysis Li tijdens het eten

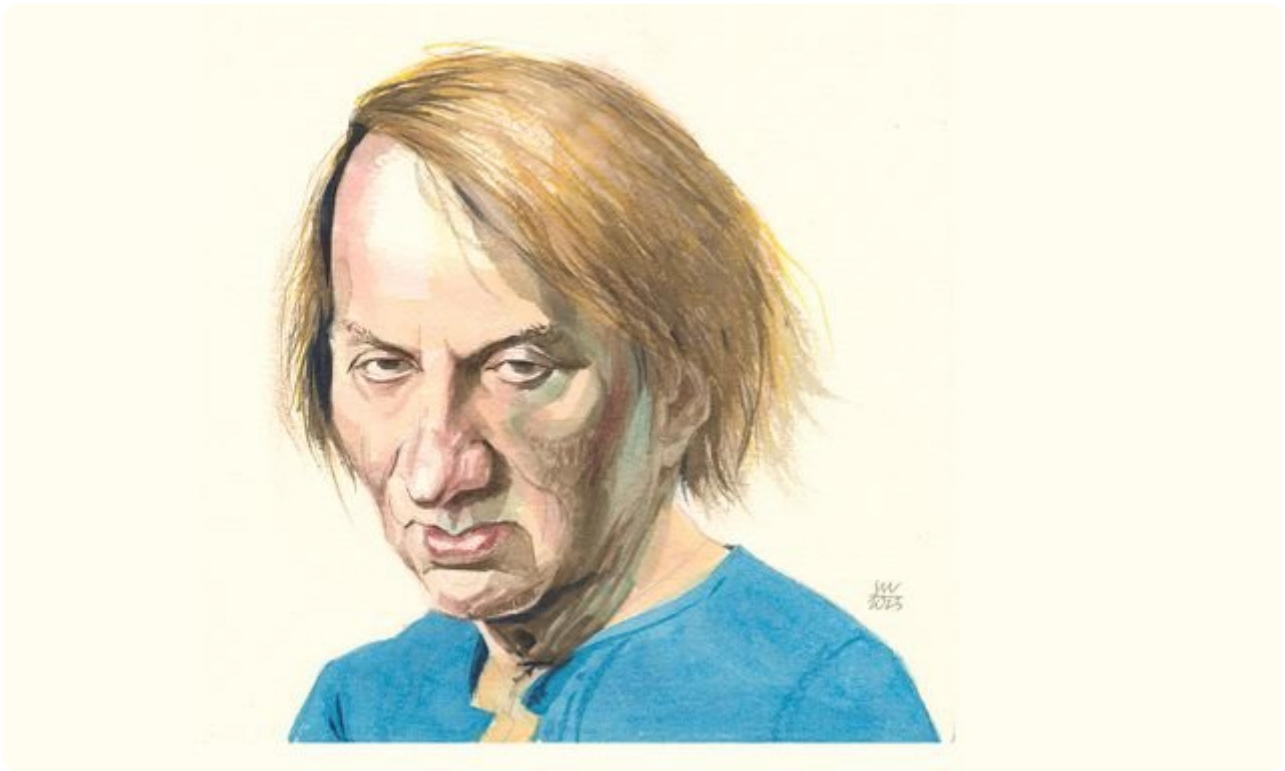
voor om in plaats van het lintjesknippen een seksfilm op te nemen.

Dat gebeurde. Houellebecq, Li en Jane hadden een trio, Ruitenbeek filmde – het was bedoeld voor Jane's OnlyFans-account. De schrijver en zijn vrouw droegen maskers om onherkenbaar te blijven.

„Nou, er was seks”, zegt Houellebecq. „Daarna weigerde ik mijn paspoort te geven [dat Jane nodig heeft voor autorisatie van de filmpjes op OnlyFans]. Ik wist niet dat dat nodig was. Maar dan zou het te makkelijk zijn om mij te herkennen. Dat wilde ik niet. Ik dacht dat het anoniem zou zijn, en dat alleen de abonnees van Jini het zouden zien.”

Jane was ontevreden, ze voelde zich gebruikt. Li mailde KIRAC dat ze dit soort zaken voortaan beter vooraf kunnen regelen.

„*Bon*, dat was het einde van het seksuele gedeelte van het verhaal.”

Lees ook: **Dit portret van Houellebecq** **'I desire you'**

Ruitenbeek kreeg door de ontmoeting in Parijs en het gesprek met Li een ander idee. Hij vroeg Houellebecq om naar Amsterdam te komen, om seks zou hebben met meerdere jonge vrouwen die fan van hem zijn, samen met Li. Houellebecq accepteerde het ticket. Via de mail spraken ze af dat Houellebecqs genitaliën niet tegelijkertijd met zijn gezicht in beeld zouden komen, zo kon Houellebecq ontkennen dat hij het was in de seksbeelden.

Bij het hotel in Amsterdam liep het echter stuk. „Ik lag in bed met Isa [een van de vrouwen die langskwamen in het hotel] en we waren aan het kussen. Ruitenbeek wilde dat ik haar bij het raam in mijn armen nam. Dat ik haar dingen zou zeggen

als: *'I desire you.'* Maar ik kon het niet, ik voelde mij niet aangetrokken tot haar.”

Na twee andere vruchteloze ontmoetingen, eindigde het project. „Niemand was blij. Ruitenbeek had zijn seksscènes niet.”

In een reactie zegt Ruitenbeek dat Houellebecq wel degelijk intiem was met enkele meisjes. Hij zou onder andere een vrouw hebben gepenetreerd met zijn vingers.

Hoewel het de afspraak was om seks te hebben met meerdere vrouwen, zegt Houellebecq dat hij nooit de intentie had om seks te hebben in Amsterdam.

„Het is ingewikkeld om uit te leggen. Maar ik wil geen seks meer met nieuwe mensen. Ik ben bang voor het humaan papillomavirus. Dat verspreidt zich via seks en kan mondkanker veroorzaken. Dat is de grootst denkbare horror voor mij. Toen ik met Jini naar bed ging wist ik nog niet van het bestaan.”

Waarom kwam hij dan toch naar Amsterdam? Houellebecq denkt lang na: „Het klinkt absurd... Mijn vrouw had een script geschreven, gebaseerd op een boek van mij. Ik dacht dat dat onderdeel kon zijn van de film. Achteraf bleek dat niet zo. En ik dacht: je kan ook andere dingen filmen dan *fucking*. Daarnaast had de Amsterdamse kunstenaar Tarik

Sadouma, een groot, interessant portret van mij geschilderd. Hij wilde mij ontmoeten.”

Dit zou niet geaccepteerd moeten worden in een normaal land

Als het alleen ging om de beelden van Houellebecq in Amsterdam, zou Houellebecq dat niet erg vinden. Maar in Amsterdam ondertekende hij een contract waarin stond dat ook de seks tussen Jini, Houellebecq en Li in Parijs onderdeel zal uitmaken van de film. Toen Houellebecq en Li die beelden in de trailer zagen, besloot de schrijver KIRAC aan te klagen. „Het was heel dom dat contract te ondertekenen”, zegt Houellebecq met spijt in zijn stem.

„Ik heb het niet gelezen. Alleen paragraaf 1.3, waarin stond dat mijn penis en gezicht niet tegelijkertijd in beeld zouden worden gebracht, heb ik gelezen.

„Ik had in het contract moeten laten opnemen dat ik niks seksueels in beeld wilde hebben. Maar ik was niet eerlijk toen ik het ondertekende. Ik wist dat ik geen seks zou hebben. Dus ik dacht, *bon*, hij kan mijn gezicht filmen, maar hij kan mij niet dwingen om naakt te zijn. Ik dacht dat ik geen risico liep.”

De advocaat van Houellebecq noemt de overeenkomst het slechtste contract dat ze ooit heeft gelezen. De advocaat van KIRAC noemt het een standaard contract voor films.

Houellebecq: „Wat je moet begrijpen is dat een contract dat met terugwerkende kracht geldt, zoals nu met de beelden uit Parijs, onwettelijk is in Frankrijk. Ik wist niet eens dat dat mogelijk was. Dat zou niet geaccepteerd moeten worden in een normaal land.”

Lees ook: **Hoe een conservatief filosoof in een seksfilm belandde**

Consent

De discussie rond de film draait om de betekenis van *consent*. En niet alleen het consent van Houellebecq. De vrouw die met Houellebecq vree in Amsterdam voelt zich gebruikt, nu de schrijver de film wil verbieden. „Ik heb niet het gevoel dat

ik haar gebruikt heb”, zegt Houellebecq. „Die intentie had ik niet. Ik denk dat Ruitenbeek ons beiden heeft gebruikt.

„Ik heb niks tegen de meisjes. Maar het is mijn lichaam en ik wil niet dat het gebruikt wordt zonder mijn toestemming.” Hij vreest voor zijn reputatie en zijn gemoedstoestand als de beelden openbaar worden. „Het zal mij paranoïde maken. Mensen zullen raar naar me kijken. Ik ben al vrienden verloren, van katholiek rechts in Frankrijk. Ik heb geen woord van ze gehoord. Ik ben als een paria.”

Houellebecq heeft nu spijt dat hij nooit naar de films van KIRAC heeft gekeken, die Ruitenbeek hem stuurde. Hij doelt onder andere op *Honeypot*, de film van KIRAC waarin conservatief filosoof Sid Lukkassen een seksdate had met een 'links meisje' om de polarisatie te bestrijden. Van seks kwam het niet. Lukkassen voelde zich vernederd en belde tevergeefs in tranen met KIRAC om de vertoning van de film te stoppen.

„Ik denk dat Ruitenbeek mij in de val heeft laten lopen zoals hij Sid Lukkassen in de val liet lopen. Hij wilde hetzelfde doen, maar dan met iemand die beroemder is. Toen hij in Amsterdam geen seksscènes kreeg, ging hij terug naar de beelden met Jini. Het voelt als chantage.

„Het is een overdrijving, maar ik voel mij verkracht. Ik voel schaamte, terwijl ik denk dat ik dat niet zou moeten voelen.

En voor het eerst in mijn leven voelt seks als iets onprettigs.
Mijn seksuele verlangens zijn helemaal weg.”

Printed with from Pocket